

FATOS KONGOLI

VEPRA

BALLO ME MASKA

ose SHAKAJA E FUNDIT

ROMAN

20

BOTIMET TOENA

FATOS KONGOLI

VEPRA

1. Ne të tre - *roman*
2. I humburi - *roman*
3. Kufoma - *roman*
4. Dragoi i fildishtë - *roman*
5. Ëndrra e Damokleut - *roman*
6. Lëkura e qenit - *roman*
7. Te porta e Shën Pjetrit - *roman*
8. Jetë në një kuti shkrepësesh - *roman*
9. Në pritje të Nostradamusit - *tregime*
10. Karuseli - *roman*
11. Bolero në vilën e pleqve - *roman*
12. Iluzione në sirtar - *autobiografi*
13. Si-do-re-la - *roman*
14. Njeriu me fat - *roman*
15. Gjemia e mbytur - *roman*
16. Gënjeshtarë të vegjël - *roman*
17. Kapitulli i Amerikës - *autobiografi*
18. Stinë pandemie - *roman*
19. Misteri i mjellmës - *roman*
20. Ballo me maska ose shakaja e fundit - *roman*

FATOS KONGOLI

BALLO ME MASKA
OSE
SHAKAJA E FUNDIT

roman

20

BOTIMET TOENA

Botim i veçantë në kuadër të Veprës.

Botuese: Irena Toçi

Kryeredaktore: Edona Marku Huqi

Redaktore letrare: Besa Vila

Përkujdesja grafike dhe kopertina: Gea Qëndro

ISBN

© Autori dhe Botimet Toena

Të gjitha të drejtat janë të rezervuara. Nuk lejohet shumëfishimi me asnjë lloj mjete apo forme, as me fotokopje, pa lejen me shkrim të mbajtësit të copyright-it.

BOTIMET TOENA

Rr. "M. Gjollësja", nr. 71, Tiranë 1023

ose K. Postare 1420

Tel.: +355 67 70 70 884

botimet.toena@gmail.com

toena.porosionline@gmail.com

<https://toena.al>

1.

Autori Katos Fongoli, - këtu e më tej thjesht K.F., - po rrinte në ballkonin e apartamentit, në katin e tretë të një pallati të vjetër katërkatësh, duke rruftur me nge kafënë e mëngjesit, që ia kishte shërbyer bashkëshortja. Kjo, aktualisht pensioniste, dikur kishte qenë me profesion mësuese e gjuhës angleze në shkolla të ndryshme të kryeqytetit.

Prej vjetësh ai po zhytej gjithnjë e më shumë në atë që e quajnë dembeli e ëmbël. Prej vjetësh nuk i interesonte më asgjë, përgjithësisht nuk lexonte, aq më pak ndonjë gazetë. Gjithsesi, për të marrë vesh ç'bëhej, ndiqte emisionin televiziv "Koha për t'u zgjuar" me pasqyrën e shtypit të përditshëm.

Atë mëngjes, në faqe të parë, gazeta "Kupola" jepte një lajm disi të pazakontë: në

pikën turistike “Askund” do të organizohej një mbrëmje karnavalesh. Gazeta shënonte se hyrja ishte e lirë, kureshtarët që do të denjonin të ishin të pranishëm do të zbaviteshin. Me këtë rast, po në faqe të parë, gazeta botonte një fotografi të pikës turistike; një kullë shtatëkatëshe e tëra prej qelqi, që lejonte të shihje nga brenda-jashtë, por jo anasjelltas.

Ky lajm nuk i ngjalli kurrfarë kureshtjeje autorit K.F. Jo sepse atë e jepte fletushka “Kupola”, të cilën e konsideronte si mashë të qeverisë - financohej prej saj, ndryshe do të falimentonte. Atij thjesht iu duk pa ndonjë interes një mbrëmje karnavalesh, aq më pak të shkonte të merrte pjesë, edhe pse hyrja qenkej e lirë. Më pas diçka e paparashikuar e bëri të ndryshonte mendim, por, aty për aty, iu kthye të përditshmes së tij.

Në këtë të përditshme vendin kryesor e zinte një rregull: kudo që të ndodhej, kujdesej mbi të gjitha të merrte me vete telefonin celular. Këtë kërkonte edhe nga bashkëshortja: kudo që të shkonte, të mos harronte pa e marrë telefonin celular. Në ndonjë rast të rrallë kur ndodhte e kundërta, ai përfshihej nga një ankth i vërtetë.

Zakonisht, pas kafesë së mëngjesit, rreth orës nëntë bashkëshortët zbrisnin në rrugën përpara pallatit. Lagjja ku banonin ishte e qetë, pa ndërtime të reja të larta, me ose pa leje, e gjelbëruar, pa lëvizje të shumta makinash. Mbi të gjitha plot me restorante, në përputhje me thënien sipas së cilës nuk mund të ketë lagje të mira pa restorante të mira. Si ecnin nëpër lagje nja njëzet minuta ktheheshin në shtëpi dhe të njëjtën shëtitje e përsërisnin rreth orës katër pasdite. Kryesorja: nga ballkoni i apartamentit atij i hapej një fushëpamje, që i lejonte të sodiste një hapësirë deri tutje, në malin përballë, ku në mot të kthjellët dallohej me sy të zhveshur pika turistike “Askund”.

Befas, ende pa e çuar deri në fund kafënë, tringëlliu zilja e celularit. Në ekran iu shfaq një numër i panjohur dhe ai doemos nuk e hapi telefonin. Në raste të tilla në anën tjetër i dilte ndonjë zë femëror, gjithnjë me reklamën e ndonjë malli, më së shumti të dyshekut të famshëm Dormeo. Tashmë ai nuk kishte nevojë për ndonjë dyshek të ri, qoftë dhe për të famshmin Dormeo, pra nuk iu përgjigj thirrjes dhe vazhdoi të rrufiste kafënë. Pas nja pesë minutash i mbërriti një mesazh.

“Përshëndetje zotëri K.F.

Para se t’ju zbuloj arsyen e vërtetë përse po ju shkruaj, e shoh të udhës t’ju lutem t’i lexoni deri në fund këto radhë.

Jam një i njohuri juaj i vjetër. Nuk po them mik, nuk besoj të kemi qenë miq ndonjëherë, në kuptimin që i jap unë kësaj fjale, ndonëse kjo është e diskutueshme. Duke mos dashur të luaj me durimin tuaj vërej se jam një nga ata që ju i keni burgosur libër pas libri, arbitrarisht. Thënë ndryshe jam një personazh juaji, i mbiquajtur Krist Tarapi. Kritika e specializuar letrare ka vënë në dukje se unë jam krijesa juaj më origjinale, madje disa shkojnë edhe më tej, thonë se tek unë ju keni transplantuar vetveten. Pak a shumë si në atë lodrën e fëmijëve që për të futur në kurth njëritjetrin recitojnë me pafajësi vargun “unë jam ti e ti je unë” dhe pas kësaj shtrojnë një pyetje që ma do mendja ta dini.

Nuk më bëhet vonë fare se çfarë thonë. Për të qenë i çiltër me ju, unë s’mund t’ju fal që më keni mbiquajtur Krist Tarapi. Në përputhje me këtë, të gjithë e kudo më thërrasin me tallje me nofkën zoti ‘Trapi’!

Të vij tani tek arsyeja e vërtetë e këtij komunikimi me ju. Nuk ishte dëshira ime. Ishte, po them, një mision që e mora

përsipër me kërkesën këmbëngulëse të të gjithë atyre që ju i keni burgosur mizorisht libër pas libri, pra një kërkesë e të gjitha personazheve tuaja, burra e gra, pa përjashtim. Në këto kushte, meqë e mora përsipër këtë mision jo të këndshëm, jam i detyruar t'ju zbuloj disa hollësi.

Takimi ynë do të mbahet në pikën turistike "Askund". Kemi vendosur të jetë një ballo me maska. Këtu nis edhe poshtërsia e paçavures "Kupola". Lajmin që ia dërgova unë për takimin, ku theksohet qartë se do të jetë një ballo me maska, ajo e ka ndryshuar qëllimisht me keqdashje përmes titullit "mbrëmje karnavalesh".

Edhe një hollësi tjetër. Në bazë të informacioneve të mia, takimi me shumë gjasa do të kthehet në një larje hesapesh me ju. E kuptueshme, s'keni lënë gjë pa bërë e pa shkruar kundër krijesave tuaja mjerane, që po e presin me padurim ballafaqimin me ju.

Tani, siç thuhet, topi ndodhet në fushën tuaj, vendosni si t'ju duket më e arsyeshme. Nëse vendosni t'i përgjigjeni kësaj ftese, detyrimisht duhet të pajiseni me maskë.

Gjithë të mirat!

25 shtator, 2222"

Një copë herë të gjatë K.F. mbeti i përhumbar, pa u besuar syve.

“Bukur!”, tha me vete.

Tashmë as që e vinte në dyshim: do t'i përgjigjej sfidës së personazheve të tij. E lexoi sërish mesazhin për të dytën herë, pastaj për herë të tretë dhe vetëm pas herës së tretë i ra në sy diçka thelbësore: tjetri nuk e kishte sqaruar se kur dhe në çfarë ore do të organizohej balloja me maska.

Aty për aty u ngut të formulonte numrin e celularit të Krist Tarapit. Për një kohë të gjatë nga ana tjetër nuk iu përgjigj njeri. Ai këmbënguli sërish, derisa një zë automatik femëror i komunikoi se numri që kërkonte ai nuk ekzistonte. Pështjellimit, që e përfshiu, i vuri vulën data në fund të mesazhit enigmatik: 25 shtator, 2222!

Duke vënë në pikëpyetje vetveten e la ballkonin, vajti në dhomën e punës ku kalendari i madh me ngjyra, i varur në mur, vërtetonte se atë ditë ishte vërtet 25 shtator, por i vitit 2022 dhe jo 2222. Të njëjtën të vërtetë ia dëshmoi edhe kalendari i vogël me fletë, ku hidhte shënimet e përditshme.

I lodhur mirëfilli, kësaj katrahure, që luante me shifrën prej dyqind vjetësh, i